

διὰ τῶν χειρῶν διηθέτησε τὴν κόμην. Τούτου γενομένου, μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ μὲ ἀκτινοθόλον βλέμμα ἔξηλθεν ἐν σπουδῇ τοῦ δωματίου καὶ ἐσπευσεν εἰς προ-ϋπάντησιν τῆς κομήσσης.

— Σίες, σεῖς ἐδῶ, εἰς τὴν οἰκίαν μου! ἀνέκραξεν ἐπιτηδευόμενος ἔκπληξιν καὶ προσποίησιν. "Α! πόσον χαίρω, ἀλλὰ τί λέγω χαίρω, πόσον εἴμαι εὐτυχής! τοιαύτην εὐ-τυχίαν δὲν ἥπτιζον!"

"Η κόμησσα, ἡτις δὲν ἐπερίμενε τὸ πα-ράπαν τοιαύτην ὑποδοχήν, ἔμεινεν ἐκστα-τική.

— 'Αλλ' εἰσέλθετε, ἐπανέλαβεν δὲ ὑπο-κόμης ἀνοίξας τὴν θύραν τῆς αἰθουσῆς.

"Οταν ἡ νεαρὰ γυνὴ εἰσῆλθεν, ἐκεῖνος ἔκλεισε τὴν θύραν, ἔξηκολούθησε δὲ μετὰ τόντου παραφόρου:

— "Οχι, δὲν ἡμπορῶ νὰ συνέλθω ἐκ τῆς ἔκπληξέως μου· εἴμαι καταχρούμενος... 'Αλλ' ἡ παρουσία σου εἰς τὴν οἰκίαν μου, κυρία κόμησσα, φεῦ! δὲν τολμῶ πλέον νὰ εἴπω προσφιλῆς Ἐλένη, δηλοῦ ὅτι ἔχεις τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι ἔρχεσαι νὰ μοῦ ζητήσῃς κατέτι. Περιττὸν νὰ σοὶ εἴπω, ὅτι εἴμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου· ἐὰν ἡμπορῶ νὰ σοὶ φανῶ χρήσιμος, νὰ σοῦ ἀποδώσω κάμμιαν ἐκδού-λευσιν, θὰ ἦνται τοῦτο νέα εὐδαιμονία δι' ἐμέ. Μὴ μένης ὄρθια, σὲ παρακαλῶ, καθήσε.

"Η κόμησα ἔλαβε καιρὸν νὰ συνέλθῃ. χω-ρὶς δὲ νὰ δεχθῇ τὸ κάθισμα, τὸ ὄποιον τῇ προσέφερεν δὲ ὑποκόμης, τῷ εἶπε μετὰ δια-τόρου φωνῆς :

— Κύριε Σανζάκ, ἀπὸ προχθές τὸ ἑσπέ-ρας ἡ δεσποινὶς Χρυσαυγὴ Δελάρη, ἡ ἐὰν θέλησ, ἡ δεσποινὶς Λουκία Δελασέρ ἐγένετο ἄφαντος· ἔκλεψαν τὴν κόρην μου, κύριε Σανζάκ.

Μεταβαλὼν αἴφνης προσωπεῖον δὲ ὑποκό-μης,

— "Ω! ἀνέκραξεν οἰονεὶ κατάπληκτος, τὶ μοῦ λέγεις; ἔκλεψαν τὴν δεσποινίδα Δε-λασέρ, τὴν θυγατέρα σας; 'Αλλ' αὐτὸ εἴναι φοβερὸν δυστύχημα! Πῶς συνέθη;

Οἱ ὄφθαλμοὶ τῆς κομήσσης ἀπήστραψαν.

— Πῶς συνέθη, κύριε Σανζάκ; ἡ! τὸ ἡξέύρεις καλλιτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον!

— 'Εγω ἡξέυρω; ... ὑπέλαβε παραπ-ρήσας αὐτὴν ἔκθυμος· μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔννοιω τὶ θέλεις νὰ εἴπης.

— Κύριε Σανζάκ, ἀνταπήντησεν ὄρθου-μένη ἔναντι αὐτοῦ μὲ ἀπειλητικὸν βλέμμα, ἡ κόρη μου ἀνηρπάγη ὑπὸ δύο ἀνθρώπων. οἱ δύο αὐτοὶ εἴναι συνένοχοί σου, σὺ τοὺς ἀ-πλήρωσες διὰ νὰ διαπράξουν τὸ κακούρ-γημα αὐτό!

— Μὲ κατηγορεῖς, ἐμέ, ἐμέ! ἀνεφώνη-σεν.

— Ναι, σὲ κατηγορῶ!

— 'Αλλ' αὐτὸ εἴναι ἀνοησία, κυρία κό-μησσα, ἡ θλίψις σὲ παραφέρει, δὲν ἔχεις τὸ λογικόν σου!

— 'Υποκόμη Σανζάκ, ἀνέκραξεν ἀνα-τριχιῶσα, ἔρχομαι νὰ ζητήσω παρὰ σοῦ τὴν κόρην μου, καὶ σὲ διατάσσω νὰ μοὶ τὴν ἀποδώσῃς.

— Τι! ὑπέλαβε μετ' ὄργης ἐπιμένεις ἀκόμη πιστεύουσα...

— 'Α! πρόσεξε, πρόσεξε, τὸν διέκοψεν

ἀποτόμως, δὲν γνωρίζεις ἀκόμα τί δύναται νὰ πράξῃ μία μήτηρ, ὡθουμένη εἰς ἀπόγνω-σιν!... Τι ἔκαμες τὴν κόρην μου; ποῦ, εἶ-ναι; Σοῦ λέγω καὶ πάλιν, δός μοι τὸ τέ-κνον μου!

— 'Κ' ἐγώ, κυρία κόμησσα, σᾶς λέγω καὶ πάλιν ὅτι σὲ παραφέρει ἡ λύπη σου. Βεβαίως ἔννοιω τὴν ἀπελπισίαν σου καὶ σὲ λυποῦμαι ναὶ, σὲ λυποῦμαι εἰδικινῶς. 'Εὰν ἦσο εἰς κατάστασιν νὰ σκεφθῆς, δὲν θὰ μὲ κατηγόρεις διὰ πρᾶγμα, τὸ ὄποιον πρὸ ὅλι-γου δὲν ἔγνωριζον. "Ελα, σὲ παρακαλῶ, πραγύνθητι, καὶ ἐάν ἦνται δυνατὸν ἀκουσέ με. 'Εὰν ἡ κατηγορία αὕτη ἐγίνετο ὑπὸ ἄλλου θὰ τὴν ἔθεωρουν ὡς ὕδριν θανάσιμον· ἀλλὰ σύ, κυρία κόμησσα, δὲν μὲ ὕδρισες, ἔχεις δι-καιώματα, τὰ ὄποια δὲν θὰ παρεχθῶρουν εἰς κανένα ἄλλον. "Οχι, δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἐ-αυτόν μου προσβεβλημένον, ἀλλὰ πολὺ τε-θλιμμένον, διότι βλέπω ὅτι ἡδυνήθης νὰ μὲ ὑποπτεύσῃς, ἐμέ, δὲν ποτέ θὰ ἔθυσιάζω τὴν ζωήν μου ὑπὲρ σου! Καὶ διατί, σ' ἐρωτῶ, διατί νὰ ἀρπάσω τὴν θυγατέρα σου; πρὸς ποτὸν σκοπόν;

— "Α! δὲν τὸ ἡξέυρω διόλου!"

— Μήπως διότι σὲ ἀγαπῶ σήμερον πε-ρισσότερον ἀπὸ ἄλλοτε; Τὸ τοιοῦτο διάματα, θὰ μωρόν, θὰ σοὶ ἔδιδον δὲ καὶ παρά-δοξον τεκμήριον τῆς πρὸς σὲ ἀγάπης μου. Τέλος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μία αἰτία· ποῦ δὲν εύρισκεις αὐτήν;

— 'Η ἐκδίκησις! εἶπεν ὑποκώφως ἡ κό-μησσα.

— 'Αλλὰ ποιῶν ἐκδίκησιν ἔνοςεις; ὡς πρὸς τί;

— Μισεῖς τὸν κόμητα Δελασέρ.

— Μισῶ τὸν κόμητα Δελασέρ;

— Σὺ δὲν διέσω μοὶ τὸ εἶπες.

— "Αλλοτε, πρὸ εἴκοσι σχεδὸν ἔτῶν εἰ-χον τῷ πατέρῳ παράπονα κατὰ τοῦ κόμητος.

— Τι σοῦ ἔκαμε;

— Θέλεις νὰ τὸ μάθης;

— Ναι.

— Λοιπὸν ὁ κόμης Δελασέρ ἡτο ἡ αἰ-τία νὰ διαλυθῇ λαμπρότατος γάμος, τὸν δ-ποτὸν ἐμέλλον τότε νὰ συνάψω. "Εκτοτε δύως ἐλησμονήθη.

— Δὲν εἴσαι ἀπὸ ἐκείνους, σὶ δόποιοι λη-σμονοῦν, ἀνταπήντησεν, ἡ κόμησσα παρα-τηροῦσσα τὸν ὑποκόμητα ἀτε-νῶς ἐντὸς τῶν ὄφθαλμῶν· ἐφύλαξες τὸ μῆσός σου καὶ σφ-ράξ διέψων πρὸς ἡξέκησιν.

— Ορκίζομαι ὅτι δὲν αἰσθάνομαι μην-σικακίαν.

— Δὲν τὸ πιστεύω, εἶπεν ἡ κόμησσα κι-νοῦσα τὴν κεφαλήν.

— "Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπινέλαβεν δὲν εἴναι καὶ λόγος νὰ σὲ κάμω νὰ ὑποφέρης, διότι ἐγὼ ἐμίσουν τὸν κόμητα Δελασέρ.

— 'Ηξέυρω ὅτι εἴσαι ικανὸς τὰ πάντα νὰ πράξῃς.

— Δὲν ἐπίστευον ὅτι θὰ ἡδυνασσο νὰ μὲ κρίνης τοιουτοτρόπως. ἀνταπήντησε δάκρυναν τὰ χεῖλη· τῇ ἀληθείᾳ, Ἐλένη, φέρεσαι λίαν σκληρῶς.

Τὸ δεύτερον ἡδη δὲν προσέφερε μετὰ τοσαύτην οἰκειότητος τὸ ὄνομα τῆς Ελένης, ἡ κόμησσα δύως ἀπηγόρως εἴξει.

ἀποστροφῆς νὰ τῷ παραστήσῃ ὅτι τὸ τοι-οῦτο δὲν τῇ ἡρεσκε ποσῶς.

— 'Αλλὰ δὲς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν δε-σποινίδα Δελασέρ, ἔξηκολούθησεν. 'Ανηρ-πάγη, αὐτὸ εἶναι γεγονός, καὶ ζητεῖς ἐκεῖ-νον, δὲν ποτοῖς τὴν ἡρπάσε.

— Τὸν κακούργον, κύριε, τὸν διόποιον δὲν μόριος τιμωρεῖ.

— "Εστω. Διὰ τὸ κακούργημα δύως αὐτὸ δύπλιον περιστάσεις, κατὰ τὰς διόποιας δὲ νόμος δείκνυται ἡκιστα αύστηρός ἔννοιω τὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν διόποιαν ἡ ἀπα-χθεῖσα νεανίς, ἀνήλικος ἡ μή, εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ ίδια συνένοχος.

— Καὶ τολμᾶς νὰ εἴπης, κύριε, ὅτι ἡ θυγάτηρ μου...

— Τολμῶ ἀπλῶς νὰ ἀποκριθῶ, διέκοψεν αὐτὴν ἡπίως καὶ χωρὶς διόλου νὰ ὑποθέσω, τὸ διόποιον δικαιοῦμαι πληρέστατα, διότι ἐπὶ τέλους τίποτε δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ θυγά-τηρ μου δὲν ἀνηρπάγη μὲ τὴν ίδιαν αὐτῆς συγκατάθεσιν.

Τὴν κόμησσα, ἡτις οὐδόλως ἐσκέφθη τοῦτο, ἡσθάνθη αἴφνης σφοδρὰν συγκίνησιν.

— Εἰσέρχουμεν εἰς τὸ ζήτημα, ἔξηκολού-θησεν δὲν ποτερός, διότι ἀνακαλύψας ὅτι διάματα καὶ διάθητηρ μωρόν, θὰ σοὶ ἔδιδον δὲ καὶ παρά-δοξον τεκμήριον τῆς πρὸς σὲ ἀγάπης μου. Τέλος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μία αἰτία· ποῦ δὲν εύρισκεις αὐτήν;

— "Ω! δὲν σὲ κατηγορῶ. Ἐν τούτοις, καθ' ἣν στιγμὴν σὸι προσφέρω τὰς ὑπηρε-σίας μου, σὺ ἐγείρεσαι ἐνώπιόν μου μὲ βλέμ-μα ἀστραπηθόλον καὶ μὲ ἀπειλεῖς, δὲν ἡ-ξέυρω κ' ἐγὼ μὲ ποτὸν ἐκδικητικὸν κεραυνόν! Εἶναι σωστὸν αὐτό;

["Ἐπεται συνέχεια.]

ΠΙ.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ:

ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΙΤΟΥ — Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΝΥ
ΚΑΙ Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΟΙΚΟΥ
Τὸ λαμπρὸν τοῦτο μυθιστόρημα τοῦ μεγάλου
Μυθιστοριογράφου Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, ἐν δι-
ποτὲς ἀπεικονίζεται ἡ μεγάλη Γαλλικὴ Ἐπανά-
στασις, ἀπαρτίζεται ἐν 4600 σελίδων. διηρημέ-
νων εἰς 8 τόμους καὶ πωλεῖται ἐν "Αθήναις εἰς
τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Κορίννης", ὁδὸς
Προστείου, ἀριθ. 10 ἀντὶ

ΦΡΑΓΚΩΝ 25.

(Εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῶν "Ἐκλεκτῶν Μυ-
θιστοριμάτων" ἀποστέλλεται ἀντὶ φρ. 17, ἐλεύθ.
ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟ ΛΟΥΒΡ

Εἰς τὸ πρῶτον ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ εἴδους τούτῳ καὶ λα-
θαρινθώδους ἔκτάσεως κατάστημα ευρίσκεται πλούτος σκευῶν
ὑελούνθρακῆς, κρυσταλλούνθρακῆς καὶ ἀγγειοπλα-
στικῆς τέχνης, προμηθευόντων παρ' αὐτοῦ τοῦ ιδιοκήτου
τοῦ καταστημάτος δοτίς ἐπισκέπτεται συγνά τα διάφορα κέν-
τρα τῶν μεγαλόπολεων τῆς Εὐρώπης, ἵνα ἐπάξιως τοῦ ὄνο-
ματος πλουτίζει τὸ κατάστημά του

Τὸ ΔΟΥΓΒΡ είνε τὸ μόνον κατάστημα τοῦ εἴδους του, ὅπερ ἐπλουτίσθη ἔφετος ὑπὲρ πᾶν ἀλλο μὲ κομψά, εὐθυγά καὶ ώραιά σκεύει καὶ προσδοκᾷ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ σεβ. κοινοῦ τῆς τε προτεύουσῆς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. "Ἐρθασαν ἀλεξίνεμα κηροπήγια δι' ἐπαύλην.

Τακατ μέτρας και ωριγμάτων

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΛΗΡΩΑ ΠΕΙΡΑΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕλοποννήσου

Πεισαίεύς Ἀθήνας Πάτρας Πύργος Ὑδρίας

Πειραιεύς	άν.	6.20π	8.50*	11.25π	—	Όλυμπια	άν.	7.35π	—	2.25μ	6.30μ
'Αθήναι	"	7.00	9.30	12.05	—	Πύργος	(άφ.	8.30	—	3.20	7.25
Κόρινθος	(άφ.	10.03	12.50	3.00	—		(άν.	—	7.00π	3.40	5.05μ
	(άν.	10.23	—	3.15	4.20μ	Δεκανά	(άφ.	—	8.50	5.18	7.15
'Ακράτα	(άφ.	12.56	—	5.08	7.25		(άν.	—	8.55	5.24	6.40π
Αἴγιον	(άν.	12.59	6.00π	5.10	—	Πάτραι	(άφ.	—	11.00	7.45	9.15
	άφ.	2.02	7.10	6.00	—		(άν.	7.45π	11.50	—	4.10μ
Πάτραι	(άφ.	3.40	9.15	7.20	—	Αἴγιον	(άν.	9.29	1.08	—	6.25
	(άν.	4.15	7.15π	4.45μ	—	'Ακράτα	(άφ.	10.34	1.58	—	7.35
Δεκανά	(άφ.	6.18	9.45	7.40	—		(άν.	10.39	2.02	6.20π	—
	(άν.	6.23	9.50	6.45π	—	Kόρινθος	(άφ.	1.05	3.55	9.00	—
Πύργος	(άφ.	8.10	11.40	8.55	—		(άν.	1.25	4.10	—	12.00*
	(άν.	6.30π	11.55	—	5.00	'Αθήναι	(άφ.	4.30	7.05	—	3.20
'Ολυμπια	(άφ.	7.25	12.50	—	5.55	Πειραιεύς	(άφ.	5.00	7.35	—	3.55

Κρονικός "Αρχας Ναύπλιου Ταξιδιώ

Κόρινθος	Αργος	Κορινθίας	Αργος	Ναυπακτιον	Τρίπολις.
άν. 11.42π ⁽¹⁾	άφ. 2.20		1.20μ	Τρίπολις	άν. 6.30π
			3.50	Ναυπλεον	" 8.45
Ναυπλεον	" 3.00		4.25	" Αργος	" 9.25
Τρίπολις	" 6.10		7.20	Κόρινθος	άφ. 11.40

Καβάσιλα Κυλλήνη Λουτρά.								
Καβάσιλα	7.15	10.15	—	7.00	Λουτρά	—	—	—
Βαρθολομ.	7.30	10.35	3.20	7.20	Κυλλήνη	6.00	—	11.15
Κυλλήνη	—	11.05	3.50	7.50	Βαρθολομ.	6.33	8.00	11.42
Λουτρά	—	12.30	—	—	Καβάσιλα	6.50	8.15	—

*. Κατ' εύθειαν εἰς Τρίπολην καὶ ἀντιστρόφως. (1) Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον (2) Δευτέραν, Τετάρτην Ηπαρσκευήν. — Μεταξὺ Μύλων "Αρουρίου Ναυπτίου" εἴ τις περιπολεῖ την πόλην.

2

ХАРΤЕМПИОРИКОΝ КАТАСΤΗМА ΠΛΑΤΟΝΟΣ ΚΟΜΜΑΤΑ

Αθηναίων, Οδός Αειδτσείδου, σταύρωση

Χάρτης τυπογραφικής διαφόρων ποιοτήτων, σχημάτων καὶ ρυμάτων λεῖψαι μή. — Νέα ἀποθήκη ἀνεξάντλητος. — Τιμαι μέτραι.

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ

"Ἄνευ τοῦ ὅποιου οὐ μηχανή^ρ
δὲν εἶνε γνωσία.

ΑΙ ΓΝΗΣΙΑΙ ΣΙΓΓΕΡ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΑΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΕΡΓΟΣ ΤΑΣΙΟΥ
47 ὡδὸς Σταδίου 47
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΑΥΤΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

 ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ
ΚΑΙ ΜΕ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΠΑΝΡΩΜΑΣ

Г. НАЇДЛІГГЕР ГЕНІКОΣ ПРАКТОР

ΤΥΠΟΙΣ «ΚΟΡΙΝΗΣ» ΟΔΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10